

Ütopya...

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Pzt, 18/06/2012 - 16:09

Adalet ve Kalkınma Partisinin ve Cumhuriyet Halk Partisinin, ülkemizde yaşanan kemikleşmiş bir mevzuu için, bir araya gelebilmeleri, **HaberTürk** gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Sayın **Fatih Altaylı**'ya bir **"ütopya"** kurdurmaya neden olmuş.

Sayın Altaylı, bu ütopyasını/hayalini, **(07.06.2012)** tarihli köşeyazısında dile getiriyordu. Gerçekten de neden bir ütopya olabiliyordu ki, parlamento çatısı altında beraber bulunan ve ülke adına politika ürettiklerini **"iddia"** eden siyasi partilerin dostça görüş alış-verişlerinde bulunmaları ve diğer beşeri ilişkileri?...

Sayın Altaylı'nın düşüncelerinin ilgili bölümü şöyle idi...

"BİR hayalim var. Belki de bir ütopyam. Bilmiyorum ama 'Keşke öyle olsa' diyorum. Olabilir mi emin değilim. Ama 'Neden olmuyor' diye merak ediyorum. Bu hayalim yeni de değil, yıllardır, çocukluğumdan beri düşünüp dururum bunu. Ama bir türlü aklım almaz neden olmadığını. Bilmiyorum bu ütopyamı okuyunca bana hak verecek misiniz? Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında liderlerimiz var. Yeni değil, yıllardır var. Dün Demirel vardı, Ecevit vardı, Türkeş vardı, Erbakan vardı. Sonra Çiller vardı, Mesut Yılmaz vardı. Şimdi de Erdoğan var, Kılıçdaroğlu var, Bahçeli var. Toplumun önünde, topluma örnek, toplumun benimsediği, az veya çok peşinden gittiği kişiler. Bu isimler yıllarca aynı çatı altında, tabir yerindeyse aynı 'işyerinde' çalıştılar, iş yaptılar, yapıyorlar. 10 yıldır, 15 yıldır birlikteler.

Bazıları daha uzun süre birlikte oldu. Neden tüm bu isimler aralarında 'dostane' bir diyalog kurmazlar. Birbirlerini kürsülerde, meydanlarda eleştirsinler elbet. Birbirlerini beğenmesinler beğenmiyorsa. Ama 'beşeri' ve 'medeni' bir ilişkinin ötesinde bir 'dostluk' içinde olmak çok mu zor? Ne olur sanki Kemal Bey sabah kendi bürosuna giderken Tayyip Bey'e uğrasa ve 'Bir kahveni içmeye geldim' dese. Erdoğan, 'Dur ya, Devlet Bey'i de çağıralım' deyip telefona sarılsa. Bazı öğlenler Meclis lokantasında aynı masayı paylaşıp konuları ele alsalar.

Bırakın ciddi konuları ele almayı, en azından 'geyik' yapsalar. Senede bir iki de ailece buluşup evde veya dışarıda beraber yemeğe çıksalar. Kötü mü olur? Hepimizin tansiyonunu düşürmez mi böyle bir ülke, böyle bir liderler ilişkisi. Her türlü uzlaşma komisyonundan daha fazla işleri kolaylaştırmaz mı? Gerçekten çok mu zor!" (HaberTürk, 07.06.2012)

* * *

Tamam, ilk bakışta **"ütopya"** gibi gelebilir de, neden olmasın? Zaten işin asıl garip tarafı da, tersi değil mi? Meclis çatısı altında, farklı ideoloji ve sosyal tabanlardan gelen siyasi partililerin/liderlerin, çetin, yorucu, yıpratıcı, birbirini kırıcı, karalayıcı, yaftalayıcı, yine bazen birbirlerine fiziki darplarda

bile bulundukları siyasi tansiyonu yüksek parlamento faaliyetlerinden sonra, ve yine birbirlerinin yüzlerine bakmamaları gerekecek çok ağır **“tahkir ve teyzif”**lerden sonra bile, hiçbir şey olmamış gibi, bazı önemli protokol günlerinde basın mensuplarına “poz vermek” adına tokalaşmaları, aslına bakarsanız, hiç de şık olmuyor ve iğretilikten öteye de geçemiyor.

Ne yani, gerçekten de çok mu zor, bir insanın **“politikacı”** olması, medeni ve beşeri ilişkileri ifa etmesi açısından(!?)

Pekâlâ, siyaset; rekabete, dişli bir çalışmaya ve mücadeleye dayanmakta. Bazen, belki ne akşamınız, ne de sabahınız bir oluyordur; ya da ne bileyim belki gün geliyordur, günlerce eve gidilemeyen yoğun siyasi faaliyetlerin içinde bulunulmak durumu gelip çatıyordur.

Günlerce, yoğun çalışma süreçlerinde, parlamento çatısı altında ülke menfaatleri adına yapılan “yasaların”, Genel Kurulda olsun, özel olarak ilgili komisyonların da olsun, bu derecede sıkı bir diyalog süreçlerinden sonra, tabii ki, bu süreçlerde bildiğiniz gibi, hiç istenmeyecek durumlar da yaşanmakta... Milletimizin, Meclise kendi sorunlarını bir hâl yoluna sokmaları için gönderdiği parlamenterler, bir bakıyorsunuz yaka paça oluvermişler... İşte, asıl samimiyetsizlik burada yatmakta. Öylesine hırgür içinde, kamuoyuna hiç te yakışmayacak durumların karelerini veren siyasi partililer, sırf devletin önemli protokollü günlerinde, toplumumuza şirin görünebilmek adına da, tüm samimiyetsizlikleri sergileyebilmekteler.

Gerçekten de keşke, Sayın Altaylı’nın **“ütopyası”** tezahür edebilse; rekabet ise rekabet, en iyi siyaseti üretebilmek ise üretilsin; ama biraz daha **“medeni”** ve **“beşeri”** ilişkileri ön plana çıkaran siyaset **“dilinin”** kullanılması, hakikaten çok mu zor? Ne kaybedilir ki? Bence, siyasiler, toplumumuzda neden oldukları **“gerilimi”** ve **“şiddeti bol havayı”**, belki de böylesine **“iyi niyetli”** yaklaşımlarla dağıtabilirler veya yumuşatabilirler. Ülkemiz, gelecek süreçte...

En azından, bir yeni **“anayasa”** yapma **“iddiasında”**...

Yine, ülkemizi cidden çok yoğun şekilde etkileyen bir **“terör sorunu”** var ve artık daha fazla ötelenmemeli.

Dış politikamızın seyrinin ne olacağı belli değil.

Suriye’deki gelişmeler nasıl sonuçlanacak?

Avrupa’daki mali kriz, başka hangi ülkeleri kısılcacına alacak?

Amerika Birleşik Devletleri’ndeki **“Başkanlık”** seçim süreci...

Toplumumuzun, ortaya atılan birtakım hususlardan ötürü, mevcudundaki kamplaşmayı, daha da “tahkim(sıklaştırması, güçlendirmesi)” etmesi...

Evet, ülkemize bir **“ütopya”** iyi gelebilir. Politikacıların da, insanî yönlerinin olduğunu görürüz. Evet, arasıra bir araya gelerek bir acı kahve içmek, ama iğreti durmayacak biçimde içmek, bence de toplumsal psikolojimize iyi gelecek. Yoksa, daha önceki bir yazımda da ifade ettiğim gibi, başbakan ile anamuhalefet partinin liderinin bir araya gelmelerinin bir devam süreci olacak mı?

* * *

Neden? Gerçekten de **Cumhuriyet Halk Partisi** Genel Başkanının, tüm riskleri göze alarak, ülkemizin yıllardır içinde bulunduğu bir sorun için, Adalet ve Kalkınma Partisinin ayağına gitmesi, önemli bir harekettir. Gerçi, CHP’sinin bu tutumunu eleştiren CHP’liler de yok değil. İşte, bundan ötürü, CHP’si Genel Başkanı Sayın **Kemal Kılıçdaroğlu’nu** desteklemek gerekir. Hatta bazıları, Sayın Kılıçdaroğlu’nun bu son tutumunu, Yeni CHP’nin bir hareketi olarak yorumlamakta. Ama, öte yandan Cumhuriyet Halk Partisine, partinin başına “yeni” ibaresinin getirilmesini de eleştirenler yok değil.

Tabii ki, Cumhuriyet Halk Partisi, bildiğimiz CHP'sidir.

Ama, lütfen, Sayın Kılıçdaroğlu'nun partiye getirmek istediği **"üslup"** değişimini de, görelim. Sayın Kılıçdaroğlu, siyaset yaparken, biraz daha **"makul"** bir yol denemeye çabalamakta. **Deniz Baykal döneminde, CHP'sinin siyaset tarzı, nasıl bir tarzı? Sanırım unutulmamıştır. Bir hükümet var, bu hükümet bir şeyler yapmaya çabılıyor; yine bunun karşısında da bir anamuhalefet partisi var; o da yapılanları ve edilenleri, nasıl "önler ve men" ederim derindeydi.** Ne çabuk unutuldu? **Cumhuriyet Halk Partisinin, Anayasa Mahkemesi önünde sabahladığı?** Sayın Kılıçdaroğlu'nun da bazı dönemlerde, partinin eski **polit-büro** refleksinden etkilenecek, eski dönem parti uygulamaları, yapmadığı yok değildir. Ama, yine de yeri geldiğinde, daha **"yumuşak"** ve **"iletişime açık"** bir siyaset dilinin, Sayın Kılıçdaroğlu döneminde uygulandığı söylenebilir.

Evet...

Bilmiyorum, böyle bir **ütopya** hayata geçer mi?

Siyaset yapılsın...

Medeni ve beşeri ilişkiler de unutulmadan...

Bakarsınız, ben ve Sayın Altaylı...

Bazılarınca "tiye" alınabilecek bir ütopyaya...

Şahitlik etmiş oluruz...

Ne demişler...

"Bir fincan kahvenin, kırk yıl hatırı vardır..."

Erhan SALMAN

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]
- [Diğer](#) [4]

Kaynak URL (19/04/2024 - 20:05 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/utopya>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/diger>